

зашто то излѣзи изъ земѣ тѣ кату едно растение кое насыпта чьловѣцы тѣ; а цвѣтове разни падали отъ въздуха.—

А за скотове тѣ (добытака си) што имѣть голѣмо внимание, селци тѣ Българи, въ молитвы тѣ и въ обряды тѣ си, и то ся вижда въ молитвы тѣ на стары тѣ Ириіаны, въ Ригъ-Вѣда, и другадѣ, дѣ ся относьтъ на *Адити* земѣ тѣ, на зорѣ тѣ и сльнце то, да имъ дадѣть говѣда, коние и пр. А въ *Занд-Авста*, дѣ говори Богъ царю Иму (именит. Има), чьсто ся възпомянува въ молитвы тѣ, *земы, говеда*, и проч.; Въ Иенѣ же въ еднаж молитвѣ ся говори: *Кой е първыо хаіатъ даіашто, пасушта, товарцшта, мжжешта* и проч., т. е. кой е първыо кой то дава хаіатъ—животъ (сравн. българское *нихаєте ли* и др.) на пасушты тѣ животны, на товаримы тѣ, на чьловѣцы тѣ ипроч.

Знакове тѣ же въ *Бугувицѣ тѣ* на лѣжкове тѣ, што правѣть и тълкувѣть селци тѣ за войници тѣ, а клѣбца та за орачы тѣ, показвѣть най-стары тѣ чьрты живота на Българы тѣ, т. е. чи тий сѣ были изъ начьла іоште поіавления си *войници* и *орачи*, какъ то и Ириіани тѣ спорядь описание то на най-учены тѣ индиіанисты. И дѣйствитѣлно когато мѣтнимъ единъ поглѣдъ врѣху българскѣ тѣ най-старѣ повѣстность, до колко то е съхранена разсѣіана тукъ тамѣ, видиме чи Българи тѣ до падѣние то си подъ турскѣ тѣ власть сѣ были *войници* и добри войници, какъ то и орачы, кои качьства и до сега никакъ нѣ сѣ изгубили, а особито послѣдно то.

Отъ слькы тыя, до сега доказаны, можемы каза точно и рѣшитѣлно: чи Българи тѣ сѣ дошли въ днешны тѣ си прѣдѣлы отъ Хиндистанъ въ най-отдалнаж древность, кога то сѣ вѣрвали тамо за вѣрховно божество *Сива бога*, и то приселение е станжло прѣды іоште да ся раздѣли ириіанско то племя въ Хиндистанъ, и донесли сѣ си тѣхъ вѣрваныя отъ тамо. А послѣ кату ся раздѣлило ириіанско то племя, спорядь Заратовы тѣ книги религиозно, послѣдовали сѣ іоште другы приселеныя, кои сѣ доказвѣть отъ съхранены тѣ исты вѣрваныя съ зандскы тѣ книги, отъ особны тѣ свойства іазыка, отъ множество исты значитѣльны имьана, обряды и др., кои то въ ни единъ отъ индоевропѣйскы тѣ іазыцы не ся виждѣть тѣй исто съхранены, какъ то въ Българы тѣ т. е. въ съхранены тѣ имъ обряды, іазыка и проч. Съ другы рѣчы да кажиме: видимы тѣ особны свойства въ іазыка на самскрты тѣ книги и на зандскы тѣ, кой то въ ни единъ отъ индоевропѣйскы тѣ названы іазыцы не ся находѣть, какъ то и религиозны тѣ особности, множество отъ тѣхъ ся виждѣть исти въ българскы іазыкъ и въ съхранено то имъ старонародно вѣройсповѣданіе.

Всѣкъ можи да разсѣди сега и да разумѣе, каквы тайны ся крѣжтъ въ наши тѣ старонародны празници и въ обряды тѣ имъ, и до каквы открытыя можемы да додиме за наше то най-старо бытіе съ пълно то и съ обшырностью имъ изслѣдование.

(Слѣдова въ II-тѣ книгѣ).